

EDORs SANGER TIL
NORSKE STUDENTERS ROKLUB

Sang til Norske Studenters Roklubs

10 års jubileum 8. juni 1907

Man er lidt i beten
med paterniteten
til det barn, vi nu skal hædre.
Det er svært at si det,
men tænk, man vil vide,
der er lagt ut 4 fædre!
:/: De har jamen
faat betale mangefold
allesammen
til barnets underhold! :/:

Man iblandt de lette
fødsler ei kan sætte
dette barns entré i verden.
Paus og Sverre bævet,
Torgersen han strævet
Tornøe ogsaa hjalp paa færden,
:/: og med «tangen»
blev da barnet vel forløst,
Vippe-tangen
var deres alles trøst. :/:

Mange aar tilbage
ligger nu de dage,
da gebursdagsbarnet tok det
vاكلende og svake
første aaretake'
og, mens motstrømsvirvler kokte,
:/: laa i skaret
trygt i sommervindens sus,
godt forsvaret
av selve Akershus. :/:

Da fikk by'n den vane
fæstningsvold at rane
for at bane banen bane;
grundet denne vane
ble saa havnens bane
næsten ogsaa klubbens bane:
:/: By'n besluttet
Av vor tomt at gjøre bruk,
og betuttet
vi satte oss paa «Huk». :/:

Men selv denne stilling
er kun paa bevilling. *
Varg i Veum er vi blevet;

vore svarte kører
vover hvil paa øer
kun, hvis der staar "Fredlyst" skrevet.
:/: Det er nyd'ligt
Gjort av folk, med slike kors
greit og tyd'ligt
at sikre dem for vors. :/:

Saltvandsskvæt fra aaren,
spurt i vaarfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete,
saar av salt og væte,
stille skvulp i solfaldsstrime –
:/: Det har givet
fjernt fra byens tvang og larm,
roerlivet
dets egen rige charme! :/:

Hører I det sus fra
Gamle Akershus? Ja,
der er lys og mange gjester.
Ser I, hvor det skinner
straalende og minder
om de gamle store fester!

:/: Hirden leirer
sig til fest for dagen! Se,
gubben feirer
sin unge protegé! :/:

Han gjør rett den gamle;
Vi med ham vil samle
os og slutte visestubben:
Maa den tid, som kommer,
med hver vaar og sommer
give øket kraft til klubben!
:/: Den skal kalde
end Minervas unge skud,
naar vi alle
har længst rodd racet ut! :/:

* *Båthustomten var da fortsatt på en oppsigelig leiekontrakt.*

**Sang ved
Norske Studenters Roklubs
25-aars jubilæum.**

25 mars 1922.

(Mel.: Manden som hængte sig.)

Hvorfor er det egentlig vi fester?

Kjære venner, bare ikke lyv,

mangen en av os er rene rester

av den kar han var i nittisyv.

Skal vi mindes det at noen fegta,

men saa siden rodde ut i lag?

:/: Pokker ta dem – den fordømte «gjegta»

Tvinger minde paa mig hvarje dag. :/:

Skal vi mindes turene til Drøbak?

Er det derfor denne festen er?

Bedst jeg mindes, jeg ble saar og rø' bak

og fikk vabler baade her og der.

«Ta av trøien!» kommanderte stroken,

Just som verst vi slet i solens skin.

:/: Jeg fik morro'n av at ligge vaaken

natten efter, næsten flaadd for skind! :/:

Skal vi mindes, baatene er lække
nu som før i klubbens første tid?
Eller vanviddet med at "ta strækket»?
Gudbevares for et kav og slit!
Men jeg medgir coxene var kjække
hvergang damebadet blev passert!
:/: Og jeg husker du var blandt de frække,
og var rigtig lur og utstudert. :/:

Kanskje er der nogen blandt de mange,
som med fugtig jubilæumsblik
mindes vil de 7 à 8 gange,
som de naadde færgen, før den gik.
Eller mindes al sin bænkesliden
da de sat derute dag paa dag,
:/: saa taalmodig haabende med tiden
skulde engang ogsaa de faa lag. :/:

Skal vi mindes vore uveirsturer,
hvergang baaten fyldte seg og sakk,
men forblaast et dyvaatt racelag lurer
seg til Langvik for at trene? Tak!
Eller racedagen naar aaretaket

netop verket værst i ryg og ben,
:/: ogsaa coxen skrek: "10 tak tilbage!"
mens der mindst var 110 igjen! :/:

Skal vi mindes, hver en gang vi halte
baaten op og delvis over land?
Hvergang "fra det høie Sverre talte»? *
Hvergang sleiden ikke var i stand?
Eller mindes buksen som var sort av
alskens smurning, barket ind ved slit?
:/: Intet menske saa hvad den var gjort av,
men den *kaldtes* da ihvertfall *hvit!* :/: **

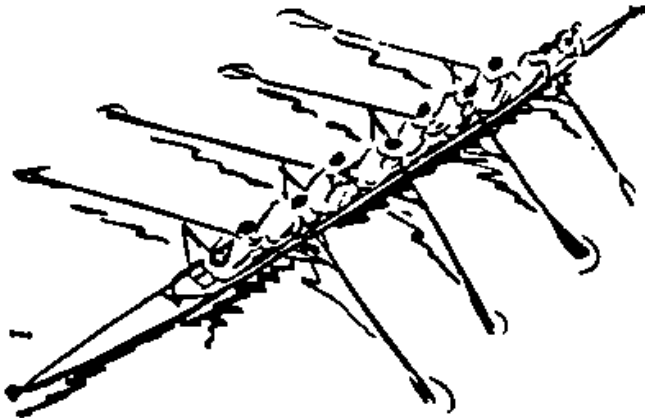

Hvorfor fester vi ikveld? – Spør gutta
fra de svundne 25 aar!
Ingensteder fik de slik valuta
for sin indsats som i klubben vor.

Maatte ungdom stevne den imøde,
hvergang fjorden laver sig til vaar!
:/: Skaal for klubben med de aarer røde,
For de næste 25 aar! :/:

* *Johan Sverre, NSRs formann 1897 – 1907.*

** *NSR brukte hvite robukser frem til 1985.*

Sang for NSR

1932

(Mel.: "Østafor Akersælva")

Hvor fjorden snur om Bygdønes i ly for sønnavind
og sommerbølger leker inn mot byen,
hvor Bygdølandet åpner seg så Langvik slipper inn
og «Dronning»-fergen stanger avenuen,
der skjærer slanke båter ut med gutter som er klædt
i bukse som er mere svart enn noen før har sett,
der glimter rødt i åreblad som taktfast hugger i
og vimpelen oppå taket der er vår – og der bor vi!
Det er festlig blant gutta her ut'i klubben vår
her har vi fått allting som vi vil.
Vi lengter hit ut fra det første glimt av vår
For her er det sommeren blir til.
Er verden litt vrang iblandt så gjør det ikke no,
for kom, kom bare ut til oss og ro,
kom ut i klubben vår og ro!

Det kan nok være vrient å ta helt med godt humør
den første instruksjon på romaskinen.
For arm og bein er støtt i vei'n og gæli alt du gjør,

og gamlekaras flir forøker pinen. –

Men når de første femten ganges tvang er overstått

Da synes du straks at livet er utrolig lyseblått,

Snart brunstekt blir din hele kropp fra lilletå til fjes

og så en vakker dag du kanskje melder deg til race. –

Det er festlig når racegutta her i klubben vår

herjer under dusjen som de vil,

men ellers for den som naivt i trening går

det fins ikke menskefrihet til.

Ei piker, ei vin og sang ja, ik'en røyk engang. –

Nei «ti tak», og så *derr!* og *derr!!* og *derr!!!*

er alt han får i N.S.R.

Men sitter du ved åren din en blank regattadag

i lag som er blitt ett i stil og krefter,

hvor «spennet» er i båten og appell i årens slag

og alle konkurrentene blir efter,

da synes du det å *dra* til dine krefters siste rest

er nettopp blitt poenget og er selve livets fest,

og når du efter vunnet race ror inn igjen da er

du dobbelt glad i klubben din som lærte deg det der.

Da er det fest opp til taket her ut'i klubben vår,

da har vi fått allting som vi vil. –

Og se selve fjorden i Norges farver står,

og glitrer i sommersolens spill:

I *blått* lyser sjøen selv, i *hvitt* slår seilets duk,
i *rødt* frem mellom Bygdønes og Huk
med «derr» og så «derr» og N.S.R.

Men vil du heller «badero» er hele fjorden fri
og du kan gå i solingshi på skjærne,
du løfter litt på hodet når et racelag ror forbi
og rører medynksfullt så vidt på tærne. –
Litt narr gjør begge parter av de andres eksistens,
men lider dog på samme tid av byttelyst-tendens,
og klubbens fulltro venner er jo alle hver og en;
hva gjør det da om badeåtter'n ror som tusenben!
Det er festlig blant gutta her ut'i klubben vår,
her har vi fått allting som vi vil.
Vi lengter hit ut fra det første glimt av vår,
for her er det sommeren blir til.
Er verden litt vrang iblandt så gjør det ikke no',
for kom, kom bare ut til oss og ro,
ja, kom ut i klubben vår og ro!

Ro- og heiasang for N.S.R.

1932

(Mel.: «Das gibt's nur einmal»)

Is på vannet – sne langs landet,

Sjøfugl trengt sammen i råk.

Frognerkilen nyder hvilen

uten en eneste stroke!

Men når det engang først er vår,

da skjer det alle år:

Med sol i luften, med sol i fjorden,

med sønnenbris som smyger mild,

drar sydens sol hitopp til norden

på noen ukers gjestespill.

Og vil du nyde'n den gjest fra syden,

og vil du se hva sommer er,

er rette måten å gå i båten

og ta et strekk med gutta her,

ja, da er måten å gå i båten

for sommer'n den er her i N.S.R.

Senior, junior – nybrent brun i år
liker seg mest glugg ihjæl.
«Her er åre» så avgårde.
Om vi har Cox? Det var væll!
Men hva tar vi for båt i dag
til sånt celebært lag?

Vi tar «Cravellen»! For nu på kvelden
er hele kilen fin og blank.
På sterke hender vi lettvint vender
den over hodet glatt og slank.
«Har du fått endret og skrudd ditt spennbrett?
Et tak da Baug – og følg så med!
Forsøk å kjenne, at du får «spennet».
Kom vekk! – Men ikke rykk for det.
Skvær årebladet – pass Damebadet,
nei hold nu øinene i båten Tre!

Coxer teller – stroker skjeller,
åreblad blinker i takt,
og du hører instruktører
brøle i ropertens trakt.
Høyt fra vår iltre motorbåt
skingrer som radio-låt:

«Du er for sen Baug! Bruk dine ben Baug!
trekk sleiden frem med tå og legg.
Hei Cox du sover – få roret over,
du styrer bort i femte vegg!
Kom lenger frem Tre – og ikke glem Tre
å få din finish ren og myk.
Få åren rett opp – ja, sånn ja, nettopp.
Du hauker To!» - «Å reis og ryk!»
«Trekking taket ut nå – og ikke sprut så.
Se opp for motorbølger – stopp og stryk!»

Klar igjen nå – vi har ennå
tid litt. Sitt ferdig – Ro!
Derr – vær våken! *Derr* – følg stroken!
Her er alt steinbrygga jo.
Rolig – og *i* – og *vekk!*

:/: Så tar vi «ti tak» – hei gutter følg med:
For N.S.R. – for klubben vår,
for sving og benspenn som vi tar «sølv» med
når takten går og båten står!
Ja hei Studenter, ja hei Studenter
for langtur nesten uten klær,

for skvalp og skvett og for slit og svett og
for stekeplass på solhett skjær,
for lune viker og brune piker
for alle gutta her – for N.S.R. ./:

Historisk Fest-potpourri

Bygget over en del av Edors N.S.R. sanger

(Oppspritet 0,5 promille)

Sunget ved 40. års jubileumsfesten 26. april 1937

(Mel.: «O Susanna!»)

Man er litt i béten
med paterniteten
til det barn vi nu skal hedre.
Det er leit å si det
men tenk man vil vite,
der er lagt ut 4 fedre!
:/: Og de jamen
har fått yde mangefold
alle sammen
til barnets underhold. :/:

Ei iblandt de lette
fødsler kan man sette
N.S.R.s entré i verden:
Paus og Sverre bevet
Torgersen han strevet,
Tornøe også hjalp til på ferden,

:/: og med tangen
Blev så barnet vel forløst,
Vippe-tangen
Ble deres alles trøst. :/:

40 år tilbake
ligger nu de dage
da gebursdagsbarnet tok det
vاكلende og svake
første åretake'
og mens motstrømshvirvler kokte
:/: lå i skaret
trygt i sommervindens sus
godt forsvaret
av selve Akershus. :/:

Da fikk by'n den vane
festningsvold å rane
for å bane banen bane,
grunnet denne vane
ble så havnens bane
nesten også klubbens bane:

:/: By'n besluttet
av vår tomt å gjøre bruk
og betuttet
vi satte oss på «Huk»! :/:

Det var ikke greit, sann
men det gikk all right, sann
og snart fulgte seir på seier.
Endog Danmark – Sverige
tok vi til å herje,
fostret navn som ennu veier.
:/: Staute, rake
gutter satte ryggen i,
tenk tilbake –
et prektig galleri! :/:

(1907)

(Mel.: «For det gjorde mama då mama var flicka”)

Vi skrudde og rettet og lappet og tettet
vårt velslitte racemateriell,
vi svettet ut fettene så kilo'ne lettet
når båten var brukbar en kveld,

At «race» og «pace» i ukers askese
tar på stod i fjeset på gutta å lese –
men moro og spell var det lell.

Og nok skal vi huske vi gamle seniores
en *Sverre* i høvdingestol,
og *Torgersens* strev med å lære oss mores
i blåst og i regnvær og sol.
Og kanskje det hjalp når det gjaldt om å vinne
at roeren jo var *student* innerst inne
og bar hans humør som symbol.

(1913)

Og tiden gikk inntil:

(Mel.: «Maggedutti»)

Våre skap og rum blev sprengte
og hårdt vi trengte
å få no nytt.
Men da Mohn sa han sku' klare
det der, det bare
blev tatt for skryt.
Hans og Essendrops projekt
var jo også unektelig frekt:

Vi sku' fylle ut mot fjor'n
og sprengje båthall under jor'n!
Promte lød der varselsord fra
våre eldre formenns flokk,
og det steg til redselskor fra
oss alle: «Hvorfra
skal vi få penger nok?»
«Ifra liten og fra stor, fra
Norges 2 ½ million,
ifra bror, fra far, fra mor, fra
sør – og nordfra»
sa Mohn.

Mannen må ha skjulte krefter,
kort tid derefter
så kommer han
med de første 50 tusen,
det står en brusen
av iver fra'n.
Er han kjekk? Er han frekk? Er han gal?
Tenk han trekker frem checker med tall.
«25 tusen til
kan dere få hvis dere vil!»
Men da vi oss jublet hese
sine checks han til sig rev,

og han smilte lurt i fjese':
«Behag å lese
først dette lille brev:»
«Klubben må før sommerrace'
minst fordoble den porsjon
og hvis ei kan dere frese
men – bæ lang nese!»
sa Mohn.

*Så blev det «tilstelning» i overnaturlig størrelse,
pengene kom, Johan Mohn garanterte mot
overskridelse og så gikk det løs:*

Om det så blev arbeidsdag? Jo
Fler firerlag stod
der dagen lang
og rev skaper, tak og vegger
og brukte slegger
og øks og tang.
Flott med nybygget gikk vi i gang –
men den vår'n og den sommer'n blev lang!

Ikke noe var i stand,
alt bare rot og støv og sand.
Dog skal det sis til ros for gutta,

at det tok det med humør,
skjønt det var jo dem til slutt da
som ble mutt a'
at intet var som før.
Hvor ifjor vi renslig putta
under dusjen vår person,
nu cement og søle spruta. –
Fin valuta
Hr. Mohn!

Men jamen ble det flott til slutt, ja!

Det var modig gjort å gå på
men vi sammen fremad vant
litt adante ma non troppo
(og med en stopp og
med streik og sånt iblandt!)
og til slutt hurra med topp på
ljomet helt til Framnesbro'n
for vårt hus med flaggstang oppå,
for *Essendrop*
og for *Mohn!*

(1923)

Og så gikk tiden videre inntil:

(Mel.: «Makkedille, makkedutte, makkedei»)

Rømcke fikk i fjor non stygge
mareritt og vilde bygge
makkedil og makkedull og makkedei.
Bygge kjempehus som strekker
sig så langt som tomten rekker
var'ke dill og var'ke tull – men vi sa nei!

Da han slik med kalt i blo'e
dog fikk lov å bygge *noe*
(makkedill og makkedull) ble reist i fei
fløy med båt og årestand i
og et robasseng med vann i,
penger trillet, penger rullet – mange svei.

Glade vi dessuten skimter
uti fjor'n et slott som glimter
makkedille makkedulle akkamei!
Ja, at Solodden er vår tenk
er den aller beste vårskjenk –
ak, det gilde gavegullet gjorde vei!

Selv om vi om 8 dage
når vi åpningsfest skal lage
neppe legger høytidsmasken særlig streng,
Rømckes innsats forrige halvår
maner jamen litt til alvor
og vi samles om de gamle klubbrefreng:

(Mel.: «O Susanna!»)

Saltvannsskvett fra åren
spurt i vårfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete
sår av salt og væte,
stille skvulp i solfallsstrime –
:/: det har givet
fjernt fra byens kiv og larm
roerlivet
dets egen rike charme. :/:

Og så går det med:

(Mel.: «En bayer, to bayer»)

Ett starttak, to starttak, tre starttak – fem
og så litt rolig langt på sleiden frem.
En spurt og to spurter, tre spurter – fem,
hvis noen sluntrer unna stakkars dem!
Ett sluttak, to sluttak, tre sluttak – fem
pusten blir anstrengt selv hos Herman Klem.
En mann dog aldri på krefter blir lens –
fabelhaft onkel Jens!

(1932)

(Mel.: «Das gibt's nur einmal»)

Så tar vi «ti tak» - hei gutter følg med
for N.S.R. – for klubben vår,
for sving og benspenn, som vi tar «sølv» med,
når takten går og båten står!

Ja, hei Studenter, ja, hei Studenter –
For langtur nesten uten klær,
For skvalp og skvett og for slit og svett og
for stekeplass på solhett skjær,
for lune viker og brune piker,
for alle gutta her – for N.S.R.!

(1931)

Ode til rosporten

Skrevet til 50 års jubileet i 1947

(Mel.: Calle Schewens vals)

Kan vi tenke oss, gutter, å ikke ha kjent
disse venner som sitter her nå,
og at slit blir til glede og spenstighet vendt,
når cravellen begynner å «stå».
Kan vi tenke å aldri ha kjent denne il
gjennom kroppen, når bena får spenn
og de første tak tas etter vinterens hvil,
og vi finner vår rytme igjen.

Kan vi tenke oss, gutter, å ikke vært med
på det friskeste klubbliv på jord'n,
ikke kapprodd og ikke følt sommerens fred
på en holme langt ute i fjorden.
Har vi ikke kjent ofte en trang i vårt bryst
til å by slike øyeblikk: «Bliv».
De er sikkert blant dem vi vil minnes med lyst
i et kommende hinsidig liv.

I Elysium der lever enhver som en prins
Etter grekernes sagntradisjon.
Det er bra, for da regner vi med at det finn's
også båt der til disposisjon.
At den ligger med velsmurte sleider på slipp,
og hver sjel kan få lov til å ta'n
mellom perlemorsskyer på badeturtripp
ut på himmelens blå osea.

Om vi der skal ro race? Mot den himmelske dyd
må vel all konkurranse gi kjøp
men måskje er det ledd i vår salige fryd
å få vinne hver dag hundre løp,
mens den slemme må slite seg ut, stakkars gutt,
og få riktig gjort helvete hett
ved å lede hvert løp til en meter fra slutt
og så tape hvert eneste ett.

Men at dette kan vente det ønsker enhver
som fikk bli med hernede å ro,
vi vet mer enn de fleste hvor herlig det er
at vi lever med fullt kjøtt og blod.
Stil og kraft, sjø og sol er vår rosports symbol

Vi står forrest ved solskjenkningsbar'n.
Hvis vårt avkom vil tro på vårt råd er det: «Ro!
kjære barnebarns barnebarns barn.»

Leif Sundt Rode var født i 1885 og døde i 1967. Høyesterettsadvokat, revyforfatter, idrettsadministrator med meget mere. I Norske Studenters Roklub (NSR) kjent som forfatter av klubbsanger og viser under pseudonymet «Edor».

Rode var medlem av NSR fra 1906. Han deltok i en firer under OL i Stockholm i 1912. Han var formann i NSR 1913-1914 og igjen i 1922-1923. Formann i Norges Roforbund 1915-1917. Han var president i Norges Riksforbund for Idrett 1918–1919 og medlem av tremannskomiteen som 1920 fremmet forslag om omorganisering av idretten i Norge; president i Norges Landsforbund for Idrett 1925–1930. Rode var formann i Foreningen til Ski-Idrettens Fremme 1952–1954.